

■ ವನರಾಗ ಶರ್ಮಾ
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಿಸಿಹತ್ತು

ಚಾದಂಗಡಿಯ ಅಜ್ಜ

ಮೇಜರ್ ಒಬ್ಬರು ತನ್ನ ಹದಿನೈದು ಜನ ಜವಾನರ ತುಕಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪರ್ವತ ಏರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತುಂಬಾ ಚಳಿಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ ಸಿಕ್ಕರೆ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹುರುಪು ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಸ್ತಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಮೈಲಿಯಷ್ಟು ಹೋದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಜರ್ಜರಿತ ಚಹಾದ ಅಂಗಡಿಯೊಂದು ಕಂಡಿತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಜೊತೆಗಿನ ಜವಾನರ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ಮೇಜರ್ ಬೀಗ ಒಡೆಯಲು ಅನುಮತಿಕೊಟ್ಟರು. ಬೀಗ ಮುರಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಳಗೆ ಹೋದರು. ಒಳಗೆ ಚಹಾ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಜವಾನರ ಚಹಾ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲದೇ ಬಿಸ್ಕತ್ತು ಮೊದಲಾದ ಕುರುಕಲು ತಿಂಡಿಯೂ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ತಿಂದು ಚಹಾ ಕುಡಿದಾಗ ಹಾಯೆನಿಸಿತು. ಹುರುಪೂ ಬಂತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮಾಡಿದರು. ಮೇಜರ್ ಹೊರಡುವಾಗ ಪರ್ಸಿನಿಂದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದು ನೋಟುಗಳನ್ನು ಸಕ್ಕರೆ ಡಬ್ಬದ ಕೆಳಗೆ ಇರಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಬಾಗಿಲು ಎಳೆದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಅವರು ಪರ್ವತ ಏರುತ್ತ ಮುಂದೆ

ಹೋದರು. ಮೂರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಮೇಜರ್ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ಜವಾನರ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಪಸ್ ಬರುವಾಗ, ಆ ಚಹಾದ ಅಂಗಡಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. 'ಚಹಾ ಕುಡಿದು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಆರಾಮ ಮಾಡಿ ಹೋಗೋಣ' ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅಂಗಡಿ ಒಳಹೊಕ್ಕರು. ಚಾದಂಗಡಿ ಮಾಲೀಕ ವೃದ್ಧ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ದೇವರ ಪೋಟೊಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಬಾರಿ ಕೈಮುಗಿದ. ಅವನು ಚಹಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕ ಕೇಳಿದ 'ಅಜ್ಜಾ, ನೀನು ದೇವರನ್ನು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ನಂಬುತ್ತೀ. ಆದರೆ ದೇವರು ಇದ್ದದ್ದೇ ಹೌದಾದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ?' 'ಖಂಡಿತ ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ವೃದ್ಧ ಹೇಳತೊಡಗಿದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನೇ ನೋಡತೊಡಗಿದರು. ಚಾದಂಗಡಿವಾಲಾ ಮುಂದುವರಿಸಿದ; 'ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನಿಗೆ ಆತಂಕವಾದಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಹೊಡೆದು ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ನಾನು ಚಾದುಕಾನು ಬಂದ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಒಯ್ದೆ. ಆತಂಕವಾದಿಗಳ ಭಯದಿಂದ ನನಗೆ ಯಾರೂ ಕೈಗಡ ಸಾಲವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ದೇವರನ್ನೇ

ಮೊರೆಹೊಕ್ಕು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನೋಡಿ, ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ದೇವರು ನನ್ನ ಮೊರೆ ಕೇಳಿದ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ಚಾದುಖಾನು ತೆರೆಯಲು ಬಂದಾಗ ಬೀಗ ಒಡೆದಿತ್ತು. ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ! ದುಖಾನ ಒಡೆದು ಎಲ್ಲಾ ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋದರೇ ಎಂಬ ದುಃಖದಲ್ಲೇ ಒಳಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಸಕ್ಕರೆ ಡಬ್ಬಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಯ ಹತ್ತು ನೋಟು ಇದ್ದವು. ದೇವರೇ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆಪತ್ತಿನ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂ ಅದೆಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ದೇವರೇ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ' ಎಂದು ಮೇಲೆ ನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿಯುತ್ತ ಕಣ್ಣೀರು ಮಿಡಿದ. ಸೈನಿಕರ ಕಂಗಳೂ ತೇವವಾಗಿದ್ದವು. ಯಾರೂ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಮೇಜರ್ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಬಳಿಕ ಮೇಜರ್ ಮೇಲೆದ್ದು ಚಹಾ ತಿಂಡಿಯ ಬಿಲ್ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿ, ವೃದ್ಧ ಚಾಯ್‌ವಾಲಾನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು 'ಹೌದು, ದೇವರಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಜ್ಜ, ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ನೀರಡಿಕೆಯಾದವರಿಗೆ ನೀರು ಕೊಡುತ್ತೀಯಲ್ಲ? ಅದೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ' ಎಂದರು. ಇತರ ಜವಾನರ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೇಜರ್ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಂಡರು.